

Referat - In Dulcele Stil Clasic

Poezia "in dulcele stil clasic" a aparut in volumul cu acelasi titlu in 1970. Are aspectul unei jelanii de iubire in stilul lacrimogen al poetilor Vacaresti.

Secventele textului urmaresc evolutia "idilei", de la momentul aparitiei "domnisoarei" la clipa revelatiei, la formularea "idealului" poetic si la revenirea in starea expectativa. Ultimul vers, rupt din versul poemului, se transforma intr-o fraza "axiomatica" de fixare a starii de "dor" perpetuu, specifica poetului. Primul vers, ilustreaza menirea originala de concepere a relatiei obiect-calitate, proprie autorului: "Dintr-un bolovan coboara pasul tau de domnisoara Dintr-o frunza verde-pala pasul tau de domnisoara". Prima secventa se transforma intr-un ritual de oficiere a intalnirii intre eul poetic si univers, intre relativ si absolut. Secventa urmatoare cuprinde momentul de mazima tensiune lirica: "O secunda, o secunda eu l-am fost zarit in unda El avea roscata funda Inima-incet mi-afunda". Constient de unicitatea clipei traite poetul reduce comunicarea la cea mai simpla forma, sustinind-o stilistic prin repetitie. Senzatia este de contiunua coborire, de apasatoare tristete: "Inima-incet mi-afunda".

Poetul plaseaza accentul tragic pe substantivul "inima" pentru a obtine perceperea durerii in afara spre "sine". Secventa a treia surprinde poetul redus la conditia de victima a propriei iluzii, dupa o afirmatie ce ii apartine "aici" si "afara" la cumpana dintre gind si cuvint: "Mai ramii cu mersul tau parca pe timpanul meu blestemat si semizeu caci imi este foarte rau". Condamnat la solitudine, el percepe viata ca o stare de "boala" sub semnul dorului de moarte. Ultima strofa este o grava meditatie pe tema scurgerii ireversibile si inutile a timpului, dublata de sanctionarea nimicirii omenesti: "Stau intins si lung si zic Domnisoara, mai nimic pe sub soarele pitic aurit si mozaic".